

net holde sig udenfor det offentlige Fattigvæsens Forsorg — Udredelsen af det kontante Beløb for Barnets Anbringelse kunne bevirke, at Familien føres ind under Fattigvæsenet, hvilket jeg anser for at være særdeles uheldigt; thi det kan medføre vidtrækkende sørgelige Resultater for Familien i andre Retninger. Der er derfor al Grund til at lade den nævnte Bestemmelse blive staaende. Der er dernæst et Ændringsforslag under Nr. 52, der er stillet af Udvalget, men som jeg ikke har kunnet tiltræde. Det gaar ud paa at indføre i Lovens § 50 en Bestemmelse om, at Reglerne i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 40 skulle vedblive at gælde. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil det medføre, at Kommunerne ville miste det Tilskud, de have Krav paa fra Statens Side i Henhold til Lovens § 45, for de Børns Vedkommende, hvis Forældre eller Forsørgere ere under det offentlige Fattigvæsens Forsorg. Dette Ændringsforslag har en temmelig stor økonomisk Betydning for de forskellige Kommuner, og særlig vil det faa ret stor Betydning for en Kommune som København. Jeg er derfor ikke i Stand til at tiltræde det, men maa anbefale, at det forkastes, lige saavel som det, der findes under Nr. 23.

Johansen: Jeg har ikke meget at tilføje til, hvad den ærede Ordfører allerede har fremført, men der er dog nogle faa Ændringsforslag, jeg vil omtale. Jeg er ganske enig med Ordføreren i, at det, det kommer mest an paa, naar en Lov som denne skal føres ud i Livet, er, at det bliver Frihedsprincippet, som bliver det bærende, og ud fra denne Betragtning har jeg ment, at det vilde være det bedste, at man ikke vedtog Ændringsforslagene Nr. 4, 8 og 12, der jo gaa ud paa, at Præsten skal være født Medlem af Værgeraadene. Her paalægger man Præsten en Tvang, som jeg ikke synes, man skulde paalægge ham, thi naar det er Skolekommissionen, som skal vælge, kan man være vis paa, at hvis Præsten har særlig Lyst eller Interesse for denne Sag, vil han blive valgt, og har han ikke det, vil han sørge for at blive fri for at have hermed at gøre. Derfor mener jeg, at det er bedst at blive staaende ved den Affattelse, Lovforslaget har faaet i det andet Ting. Jeg skal dernæst omtale Nr. 16, som den ærede Ordfører dvælede saa udførligt ved. Naar jeg ikke har kunnet gaa med til dette Forslag, er det, fordi jeg frygter, at det vil medføre for store Ud-

gifter. Den ærede Ordfører sagde, at det var ikke værd at se saa smaat paa denne Sag, men af Hensyn til dens store Rækkevidde vil jeg alligevel foreslaa ogsaa her at stemme imod Forslaget. Under Nr. 23 er der stillet Ændringsforslag om, at det sidste Punktum i § 10, 2det Stykke, skal udgaa. Her kan jeg heller ikke følge Flertallet, men maa anbefale at stemme imod det. De Ændringsforslag, som ere stillede af Mindretal, og som Mindretallene have begrundet, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg kan ikke tiltræde dem og agter at stemme imod dem.

Justitsministeren (Alberti): I det hele og store har jeg kun Grund til at takke Udvalget for den Stilling, det har taget til dette vigtige og betydningsfulde Lovforslag, idet det i det væsentlige har ladet det blive staaende, saaledes som det er kommet hertil fra det andet Ting. Den Række Ændringer, som hele Udvalget har stillet, vil jeg kunne tiltræde, om jeg end ikke for alles Vedkommende mener, at deres Rigtighed er saa indlysende, som den ærede Ordfører gjorde gældende. Derimod er der stillet en Del Ændringsforslag fra forskellige Mindretal. Disse Ændringsforslag vil jeg meget raade det høje Ting til ikke at vedtage. De angaa for en væsentlig Del Punkter, som allerede ved Behandlingen i det andet Ting have været under Debat, og hvor der har været et ret stort Flertal imod dem. Jeg frygter derfor for, at en Vedtagelse af nogle af disse Mindretalsforslag vil være i Stand til at berede Lovforslaget Vanskeligheder paa dets videre Gang. Dette gælder saaledes Ændringsforslaget under Nr. 1 om at stryge den Bestemmelse, at oftere gentagen Skoleforsømmelse, fortsat, betydelig Dovenskab, som er Barnet tilregnelig, skal kunne foranledige, at det sættes i en Tvangsskole. Jeg er selv uenig med Mindretallet i dets Betragtningssmaade, og i Folketinget var der en betydelig Stemning for ikke at vedtage en lignende Ændring. I Ændringsforslag Nr. 4 foreslaas det, at Sognepræsten eller, hvis der er flere Præster, da en af dem skal være født Medlem af Værgeraadet. I Realiteten er det noget, som jeg selvfølgelig ikke kan have noget imod, da Lovforslaget, saaledes som jeg forelagde det i det andet Ting, netop indeholdt en lignende Bestemmelse, men det er et Punkt, som vakte meget stor Modstand i det andet Ting, og som blev forandret med et meget stort Flertal, om end ikke enstemmigt, hvilket jeg dog ikke